

UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE AUTOMATICĂ ȘI CALCULATOARE
DEPARTAMENTUL AUTOMATICĂ

Mediu de învățare 3D

Lucrare de disertație

Absolvent
Mureșan Cătălin-Gabriel

Iulie, 2014

UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE AUTOMATICĂ ȘI CALCULATOARE
DEPARTAMENTUL CALCULATOARE

DECAN
Prof.Dr.Ing. Liviu MICLEA

DIRECTOR DEPARTAMENT
Prof.Dr.Ing. Rodica POTOLEA

Mediu de învățare 3D

Lucrare de disertație

1. Absolvent: Mureșan Cătălin-Gabriel
2. Coordonator științific (1): Conf.dr.ing. Mihai DAMIAN
3. Coordonator științific (2): Prof.Dr.Ing. Liviu MICLEA
4. Conținutul lucrării: Pagina de prezentare, aprecierile coordonatorului, titlul capitolului 1, titlul capitolului 2, ..., titlul capitolului n, bibliografie, anexe, CD.
5. Locul documentării: UTCN, Cluj-Napoca
6. Consultanți: .....
7. Data emiterii temei: .....
8. Data predării: .....

Semnătură coordonator
Conf.dr.ing. Mihai DAMIAN
Prof.Dr.Ing. Liviu MICLEA

Semnătură absolvent
Mureșan Cătălin-Gabriel

Iulie, 2014

UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE AUTOMATICĂ ȘI CALCULATOARE
DEPARTAMENTUL CALCULATOARE

**Declarație pe proprie răspundere privind
autenticitatea lucrării de disertație**

Subsemnatul *Mureșan Cătălin-Gabriel*, legitimat cu *CI* seria *KT* numărul *771623*, *CNP 1820513013911*, autorul lucrării *Mediu de învățare 3D* elaborată în vederea susținerii examenului de finalizare a studiilor de masterat la Facultatea de Automatică și Calculatoare, Departamentul Automatica, Specializarea *Informatică Aplicată* din cadrul Universității Tehnice din Cluj-Napoca, sesiunea *Iulie* a anului universitar *2013/2014*, declar pe proprie răspundere, că această lucrare este rezultatul propriei mele activități intelectuale, pe baza cercetărilor mele și pe baza informațiilor obținute din surse care au fost citate în textul lucrării și în bibliografie.

Declar că această lucrare nu conține porțiuni plagiate, iar sursele bibliografice au fost folosite cu respectarea legislației române și a convențiilor internaționale privind drepturile de autor.

Declar, de asemenea, că această lucrare nu a mai fost prezentată în fața unei alte comisii de examen de licență sau disertație.

În cazul constatării ulterioare a unor declarații false, voi suporta sancțiunile administrative, respectiv, *anularea examenului de disertație*.

Cluj-Napoca
data

PRENUME NUME
Semnătură absolvent

Rezumat

Progresul rapid în domeniul I.T.& C și scăderea prețurilor componentelor hardware performante a făcut fezabilă aplicarea metodei de învățare în medii virtuale 3D în oricare treaptă a sistemului educațional. Într-un mediu virtual tridimensional, obiectele studiate sunt reprezentate prin coordonate ce descriu forma și poziționarea lor în spațiu, apropiind astfel modul de reprezentare de cel al obiectelor din lumea reală. Utilizatorii se pot poziționa în orice punct al spațiului virtual, fapt care le va permite să studieze obiectele din orice unghi, lucru dificil de realizat cu programele informatice cu redare 2D. De asemenea o parte dintre obiectele virtuale pot fi programate să răspundă la acțiunea utilizatorului, conducând la sporirea gradului de implicare a utilizatorului, cu rezultate benefice în procesul de învățare.

Foarte importantă este siguranța și costul redus. Utilizatorii au șansa de a efectua activități care ar fi altfel foarte costisitoare pentru instituțiile implicate în procesul de educare, sau în medii cu grad mare de risc. În mediile de învățare 3D se pot repeta în siguranță proceduri care nu sunt tolerante la erori, precum operațiile chirurgicale sau controlul proceselor într-o centrală nucleară.

În această lucrare sunt identificate elementele necesare pentru implementarea unui program informatic reprezentând un asemenea mediu de învățare 3D, care să ruleze în sistemul de operare Linux, și se va face descriere a arhitecturii aplicației. Această lucrare va conține și codul sursă cu comentarii pentru a putea fi folosită ca exemplu pentru programatorii și designerii de medii virtuale aplicate în educație.

Cuprins

Listă de tabele	iv
Listă de figuri	v
Capitolul 1 Introducere	1
1.1 Introducere	1
1.2 Problema adresată	1
1.3 Motivație	1
1.4 Descrierea studiului pe capitole	2
1.5 Învățarea și mediile 3D. Concepte relevante.	2
Capitolul 2 Obiectivele cercetării	4
2.1 Introducere	4
2.2 Obiective	4
2.3 Argumente	5
2.4 Mini studiu empiric privind raportul aplicațiilor web - aplicații clasice cu destinație educativă	6
Capitolul 3 Stadiul actual în domeniu	8
3.1 Introducere	8
3.2 Abordări similare	8
3.3 Second Life	8
3.4 Uther Academy	9
3.5 iSocial	10
3.6 Tehnici/Tehnologii folosite	11
Capitolul 4 Planul aplicației	12
4.1 Introducere	12
4.2 Funcțiile sistemului	12
4.2.1 Minimul de funcționalitate de cercetat și implementat	12
4.2.2 Funcționalitate extinsă	13
4.3 Decizie privind design-ul sistemului	13

4.4	Test	14
4.5	Argumentarea deciziei pe baza rezultatelor testării	15
Capitolul 5 Design-ul aplicației server		16
5.1	Introducere	16
5.2	Funcțiile aplicației server	16
5.2.1	Funcții de bază ale serverului	16
5.2.2	Aspecte tehnice și principii generale de design	17
5.3	Mecanism pentru obținerea scalabilității aplicației server	18
5.3.1	Interfața PLUG-IN-ului	18
5.3.2	Tipuri de plug-in-uri dezvoltate pentru serverul mediului de învățare 3D	19
5.3.3	Descrierea mecanismului de încărcare a plug-in-urilor	20
5.4	Modul de reprezentare a datelor	22
5.4.1	Scurtă introducere în XML (CITE ...)	22
5.4.2	Structura XML a datelor transmise dinspre server spre aplicația client	23
5.5	Schema serverului. Diagrama claselor	24
5.5.1	Modelarea comenzilor primite de server	24
5.5.2	Modulul de interpretare a mesajelor XML	25
5.5.3	Server TCP/IP multi-client	25
5.6	Testarea mecanismului de încărcare a plug-in-urilor	26
Capitolul 6 Design-ul aplicației client		27
6.1	Introducere	27
6.2	Funcțiile aplicației client.	28
6.3	Conceptul aplicației și tehnologiile utilizate.	28
6.3.1	Modul de livrare a conținutului educativ în mediul 3D	29
6.3.2	Tehnologii utilizate pentru redarea 3D a mediului de învățare.	30
6.3.3	Tehnologii utilizate pentru relizarea interfaței grafice (GUI)	35
6.3.4	Tehnologia utilizată pentru comunicarea cu serverul	36
6.4	Decizie privind design-ul aplicației client.	38
6.5	Comnezi către server	39
Capitolul 7 Conluzii		41
7.1	Conținut	41
7.2	Detalii tehnice	41
7.2.1	Dimensiune	41

Anexa A	Testarea fiabilității modelului CLIENT-SERVER	42
A.1	Script	42
A.2	Server de test	42
A.2.1	Rezultate	45
Anexa B	Încărcarea dinamică a claselor în JAVA	46
Anexa C	Iconuri grafice utilizate pentru nodurile VRML în lucrarea ”The Inventor Mentor”	51
Bibliografie		52

Listă de tabele

2.1	Rezultate	7
3.1	Tehnologii utilizabile pentru dezvoltarea de medii 3D sub Linux	11

Listă de figuri

2.1	Căutare - tehnologii web	6
2.2	Căutare - tehnologii 3D și c++	6
3.1	Eveniment în Second Life	9
3.2	U.A. - aulă virtuală	10
3.3	iSocial - panou informativ	10
4.1	Modelul P2P	14
4.2	Modelul Client-Server	14
5.1	Arhitectura Plug-in	18
5.2	Schema Plug-in Hibrid	19
5.3	Structură arborescentă de date descrisă cu XML	23
5.4	UML - COMENZI	24
5.5	UML - PARSEER GENERIC XML	25
5.6	Principiul serverului multiclient	25
5.7	UML - Clasele principale ale serverului multi-client	26
6.1	Graf VRML (exemplu)	32
6.2	Axe	33
6.3	rotație	33
6.4	ANIMAȚIE VRML	34
6.5	Mecanismul SIGNAL-SLOT	36
6.6	Mecanismul I/O asincron	37
6.7	Bucula schimbului de informații între client și server	40
B.1	Server - diagrama UML completă	50
C.1	Noduri VRML	51

Capitolul 1

Introducere

1.1 Introducere

Acest capitol definește în secțiunea 1.2 problema adresată, fiind subliniați principalii piloni ai problemei: costul serviciilor educaționale și în special complexitatea și costul ridicat al soluțiilor existente ce implică tehnologia mediilor de învățare 3D. Secțiunea 1.3 este un enunț al soluției ce se dorește a fi oferită în această lucrare. Secțiunea 1.4 subliniază etapele studiului iar secțiunea 1.5 tratează în linii mari teorii referitoare la mediile de învățare 3D și la învățare în general, teorii ce vor avea influență asupra produsului final (aplicația informatică).

1.2 Problema adresată

Asigurarea unui învățământ de calitate poate implica costuri semnificative pentru diversele instituții sau organizații care oferă asemenea servicii, în special când mediul optim de învățare presupune colaborarea, întreprinderea de experimente multiple sau lucrul în medii cu risc ridicat. De asemenea, în unele cazuri, instruirea poate avea loc în medii simulate al căror cost de construire și folosire ar fi mult prea mare.

1.3 Motivație

Ca răspuns la complexitatea și costul soluțiilor existente, se dorește realizarea unei aplicații reprezentând o un mediu virtual 3D; o aplicație de dimensiuni reduse dar care poate fi cu ușurință extinsă și completată cu noi elemente reprezentând: experimente de laborator virtual, diverse forme de reprezentare în forma grafică 3D a cunoștințelor, spații virtuale pentru desfășurarea de activități educative (muzee, săli de conferință virtuală) etc. O asemenea aplicație va avea se va dezvolta în două module: client și server, ambele dinamice, ușor de extins și care să se constituie o mini platformă pe care alți programatori

să poată construi cu minim efort lumi virtuale orientate spre livrarea conținutului educativ într-o formă cât mai atragătoare pentru utilizatori.

Aplicația informatică va rula sub GNU/Linux, pentru implementarea acesteia se vor folosi doar unelte și biblioteci software dezvoltate de comunitățile free software / open source. Codul sursa va fi eliberat cu o licență liberă.

1.4 Descrierea studiului pe capitole

În **Capitolul 1** (capitolul curent) se pune accentul pe descrierea nevoii instituțiilor furnizoare de servicii educațional de unelte moderne pentru îndeplinirea obiectivelor lor specifice și pe lipsa de alternative care să îndeplinească **simultan** următoarele aspecte: libertatea codului (open source / free software), dimensiune redusă și modularitate ridicată, costuri minime. Se afirmă obiectivul creării unui program liber (free/open source) ușor de menținut și extins reprezentând o lume virtuală 3D. Definițiile și conceptele teoriei învățării în medii virtuale încheie capitolul 1.

În **Capitolul 2** sunt enumerate obiectivele cercetării.

În **Capitolul 3** sunt prezentate specificațiile generale ale lucrării de cercetare, atât obiectivele minimale care vor trebui atinse până la definitivarea studiului cât și obiectivele potențiale de atins în cazul extinderii lucrării.

În **Capitolul 4** se analizează sistemul în întregime prin descrierea ansamblului *client-server*. Se decide design-ul sistemului și se argumentează alegerea făcută prin testele anterior stabilite.

În **Capitolul 5** se realizează un studiu amănunțit al aplicației *server* din sistem. Se decide design-ul aplicației, se efectuează teste și se decid aspectele tehnice referitoare la implementarea aplicației: limbajul folosit pentru implementare, librării software folosite, algoritmi și metode de implementare.

În **Capitolul 6** se realizează un studiu amănunțit al aplicației *client* din sistem. Se decide design-ul aplicației, se efectuează teste și se decid aspectele tehnice referitoare la implementarea aplicației: limbajul folosit pentru implementare, librării software folosite, algoritmi și metode de implementare.

În **Capitolul 7** sunt prezentate concluziile.

1.5 Învățarea și mediile 3D. Concepte relevante.

În mare măsură, soluția tuturor acestor probleme se găsește în mediile de învățare virtuale cu redare 3D, datorită unor caracteristici care le califică ca și cadru (în unele cazuri ideal) de învățare. Unele dintre cele mai importante caracteristici ale mediilor de învățare cu redare tridimensională sunt: capacitatea de a simula orice spațiu fizic, de a intermedia interacțiunea dintre diverse persoane aflate în zone geografice diferite și oferta de unelte

de observare și măsurare a performanțelor sau a progresului participanților la procesul de învățare și faptul ca orice resursă virtuală poate fi refolosită fără costuri suplimentare.

O analiză a autorilor Wann și Mon Williams oferă o descriere a mediilor tridimensionale ca medii ce "valorifică aspectele naturale ale percepției umane prin extinderea informațiilor vizuale în trei dimensiuni spațiale și care poate suplimenta aceasta informație cu alți stimuli și modificari temporale"[1] și care "permit interacțiunea utilizatorului cu obiectele redată"[1]. Se pot astfel deduce trei elemente care disting mediile de învățare 3D de alte medii de învățare virtuale. Mai detaliat, mediile virtuale tridimensionale sunt medii grafice ce crează impresia de spațiu 3D, în care utilizatorul controlează caractere generate de computer (avatare), caractere care îi reprezintă în timp ce interacționează cu mediul sau cu alți utilizatori. Acestea pot contribui la sistemul educațional prin facilitarea colaborării, comunicării și experimentării. Prin oferirea unui surogat al realității, mediile de învățare pot crea percepția de existență a utilizatorului în mediul simulat.

În psihologie și educație, învățarea este definită ca fiind procesul care aduce împreună experiența cognitivă, emoțională și influența de mediu, pentru acumularea, îmbunătățirea sau schimbarea cunoștințelor, abilităților sau a concepției despre lume a unui individ.[C02]

Clasificarea metodelor de învățare, stabilită de Frederic Vester[c03] : învățarea auditivă, învățarea vizuală, învățarea tactilă, învățarea cognitivă (prin intelect). Prin această metodă de clasificare F. Vester, neagă efortul intelectual pentru primele trei tipuri, acest efort fiind atribuit învățării cognitive. Deși nu poate fi în totalitate adevărat, fiecare dintre noi am putut experimenta reducerea 'consumului' intelectual atunci când am învățat folosindu-ne de materiale didactice cu vizuale sau auditive. Personele de toate vârstele învață cel mai bine atunci când sunt implicate în experiențe semnificative. Învățarea are loc atunci când mintea este capabilă să pună la un loc informațiile primite de la toate simțurile și să le coreleze cu experiențele trecute. Prin folosirea mai multor simțuri pentru a învăța se poate da mai mult sens procesului de acumulare. Copii în mod natural învață folosindu-se de toate simțurile în cel mai eficient mod posibil.

Valoarea unui mediu 3D bine construit constă în faptul ca poate antrena simțul vizual al utilizatorului, cu îmbunătățirea rezultatelor.

Capitolul 2

Obiectivele cercetării

2.1 Introducere

În secțiunea 2.2 se definește obiectivul lucrării și se enumeră etapele necesare îndeplinirii obiectivului. Motivația alegerii acestui obiectiv este prezentată, în secțiunea 2.3, cu argumente de ordin estetic referitoare la calitatea prezentării materialelor educative în redare tridimensională cât și cu argumente practice referitoare la utilitatea aplicației software rezultate. Dorința autorului de a dezvolta o aplicație din categoria free software / open source este evidentă și este în sine un argument.

2.2 Obiective

Pornind de la observația empirică privind existența unui număr mult mai mare de aplicațiilor educative bazate pe tehnologii web comparativ cu numărul aplicațiilor native bazate pe tehnologie ce implică grafică 3D (în special aplicații non proprietare pentru Linux), și luând în calcul conceptul înrădăcinat în rândul programatorilor privind gradul de dificultate redus pentru realizarea de aplicații web comparativ cu aplicațiile "standalone", **se dorește prin această lucrare a se demonstra faptul că se poate dezvolta o aplicație non-web care să faciliteze publicarea de materiale educative aproape la fel de ușor ca în cazul folosirii tehnologiilor web dar de o calitate mai ridicată și într-o formă mult mai atractivă.**

În acest sens se vor urmări:

- Identificarea unei distribuții Linux care să înlesnească instalarea componentelor necesare pentru dezvoltarea aplicației.
- Identificarea librăriilor software necesare pentru comunicarea în rețele web, grafică 3D, interfețe grafice etc.

- Crearea unei platforme software care să preia în mare măsură complexitatea obișnuită în cazul aplicațiilor cu grafică 3D.
- Crearea unei librării software care să permită altor programatori să extindă funcționalitatea aplicației (sistemului client-server).
- Elaborarea documentatiei minime referitoare la instalare mediului de dezvoltarea a aplicațiilor.
- Dezvoltarea unui site web informativ pentru mediul de învățare 3D obținut.
- Realizarea unei mini-studii comparative pentru aplicația dezvoltată și soluțiile existente (inclusiv soluțiile web)

2.3 Argumente

Într-o mică se tratează problema practică a reducerii decalajului de proliferare dintre mediile de învățare bazate pe tehnologii web prin realizarea unei aplicații software cât mai flexibile care să permită crearea și publicarea de conținut educativ interactiv într-un mediu 3D adecvat, de către persoane ce posedă cunoștințe minime de programare. Astfel, se poate echilibra proporția acestor sisteme în totalul produselor informatice destinate învățării și se pot valorifica progresele recente din domeniul hardware.

Argumentele generale în favoarea metodei de învățare în medii 3D sunt : modul de reprezentare a obiectelor studiate și apropierea lor de obiectele din lumea reală prin formă; faptul că utilizatorii se pot poziționa în orice punct al spațiului virtual, fapt care îi permite utilizatorului să studieze obiectele din orice unghi, lucru greu de realizat cu materialele didactice tradiționale sau cu programele informatice cu redare 2D; faptul că obiectele virtuale pot fi programate să răspundă la acțiunea utilizatorului, fapt ce poate conduce la sporirea gradului de implicare a utilizatorului, cu rezultate benefice în procesul de învățare; siguranța și costul redus, utilizatorii având șansa de a efectua activități care ar fi altfel foarte costisitoare pentru instituțiile implicate în procesul de educare, sau în medii cu grad mare de risc. În mediile de învățare 3D se pot repeta în siguranță proceduri care nu sunt tolerante la erori, precum operațiile chirurgicale sau controlul proceselor într-o centrală nucleară. De asemenea, un argument puternic în favoarea sistemelor informatice de învățare este eliminarea necesității prezenței studentului într-o clasă sau în o anumită zonă geografică.

Argumentele speciale ale acestui studiu sunt de natură practică. Se pune accentul atât pe flexibilitate și extensibilitate cât și pe crearea unui mediu cât mai apropiat de cel oferit de un browser web obișnuit, în care să se poată publica conținut educativ în format tridimensional cu aproximativ aceeași ușurință cu care se publică orice alt tip de conținut media pe internet. Se urmărește crearea unui model de aplicație software care să permită persoanelor cu minime cunoștințe de programare să participe cu extensii și

cu materiale educative. *Simplitatea sistemului* este se asemenea un argument în favoarea aplicației informatice practice, cu un cod sursa ce va putea fi ușor de analizat. Eliminarea gradului sporit de tehnicitate ce 'acompaniază' în general mediile și sistemele de învățare 3D, ar putea capta interesul diverselor persoane implicate sau implicabile în realizarea de software educativ, a persoanelor implicate în sistemul de învățământ și nu în ultimul rând, al utilizatorilor finali.

2.4 Mini studiu empiric privind raportul aplicațiilor web - aplicații clasice cu destinație educativă

O metodă rapidă pentru cuantificarea interesului public pentru orice domeniu este metoda "motorului de căutare". Astfel, se poate beneficia de efortul uriaș depus de anumite companii pentru colectarea și clădirea datelor. Rezultatele nu sunt la fel de precise ca și studiile direcționate pe fenomenul proliferării tehnologiilor diverse dar sunt destul de credibile.

Pentru compararea proliferării metodologiilor web și a celor clasice cu destinație educativă vom considera numărul de pagini returnate precum și viteza de returnare. Primul indice este concludent. Al doilea indice poate oferi informații suplimentare, considerând mecanismul de depozitare (cache-ing) folosit pentru stocarea datelor cu număr mai mare de accesări. Pentru cuvinte cheie de cautare:

- web based learning environments 2.1
- 3D learning environment c++ 2.2

rezultatele sunt :

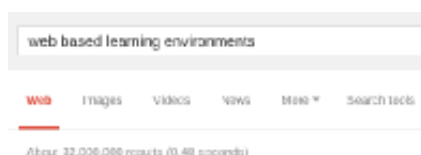

Figura 2.1: Căutare - tehnologii web

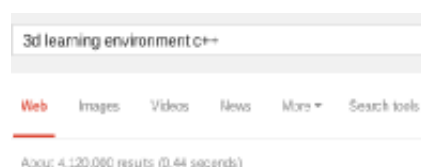

Figura 2.2: Căutare - tehnologii 3D și c++

2.4. MINI STUDIU EMPIRIC PRIVIND RAPORTUL APLICAȚIILOR WEB - APLICAȚII CLASICE

	<i>tehnologie</i>	<i>pagini returnate</i>
<i>web</i>	32000000	0,48
<i>3D - C++</i>	4120000	0.44

Tabela 2.1: Rezultate

Datele returnate de către motorul de căutare indică faptul că tehnologiile web sunt cu mult mai apreciate decât tehnologiile clasice cu grafică 3D, numărul de rezultate returnate fiind de 8 ori mai mare în favoarea tehnologiei web pentru timp de răspuns comparabil.

Capitolul 3

Stadiul actual în domeniu

3.1 Introducere

Dezvoltarea tehnologică accelerată din ultimele decenii a afectat și domeniul educației asistate de calculator. Câteva exemple de medii accesibile publicului sunt: Second Life, Uther Academy și iSocial (<http://isocial.missouri.edu/iSocial/>). Fiecare dintre aceste implementări abordează diferit modul de livrare a materialelor educative. Deși codul sursă pentru majoritatea mediilor de învățare 3D este cod proprietar, se va încerca descrierea lor din perspectiva utilizatorului în următoarele subcapitole. Second Life este open source și poate fi studiat. Secțiunea 3.2 se apleacă pe similitudini în încercarea de a determina majoritatea opțiunilor pe care un utilizator le așteaptă de la mediile de învățare 3D.

3.2 Abordări similare

Toate exemplele notabile prezentate ulterior fac uz de avatare pentru a induce utilizatorului sentimentul de participare activă și imersiune în lumea virtuală. Utilizatorii sunt încurajați astfel să comunice între ei atât verbal cât și prin modificarea posturii și aparenței grafice a avatarului ce îi reprezintă în lumea virtuală.

Această tehnică este luată în considerare în implementarea aplicației descrise în acest studiu.

3.3 Second Life

Percepția generală este că Second Life (SL) ar fi un joc pe Internet. Nu este însă un joc organizat, cu reguli impuse și unde să fie urmărit un anumit scop. Pe site-ul web oficial, Second Life este descris ca fiind „o lume virtuală imaginată și creată de rezidenții ei”; într-adevăr, SL este o lume diversificată, în care poți întâlni oameni din toate colțurile

lumii reale. Este o rețea de tip social, care face parte din fenomenul din Internet numit Web 2.0.

Figura 3.1: Eveniment în Second Life

Cele mai importante și interesante activități de educative sunt derulate în Second Life:

- Vizite asistate în muzee și teatre virtuale.
- Cursuri în săli de clasa virtuale.
- Jocuri de tip "orientare turistică" cu puncte intermediare și indicii cu subiect educațional.
- Proiecte cu colaborare în echipă.
- Cursuri online la diverse universități
- Panouri informative.
- Grupuri educaționale

Majoritatea facilităților oferite de SL ar trebui să se regasească în orice platformă de e-learning cu avatare.

3.4 Uther Academy

UtherAcademy este o aplicație de e-learning care facilitează participarea studenților din toată lumea la cursuri în medii imersive 3D. Liniile educative propuse sunt din categoria dezvoltării profesionale. La data redactării acestei lucrări UtherAcademy avea deschise trei departamente :

- Academia de afaceri online.
- Cursuri pentru decoratori.
- Body arts.

Figura 3.2: U.A. - aulă virtuală

Modul de prezentare generală nu diferă foarte mult de Secon Life. Studenții participă online la cursuri în clase virtuale. Procesul de învățare este supravegheat de instructori.

3.5 iSocial

iSocial este un mediu de învățare 3D, dezvoltat pe baza toolkit-ului pentru crearea lumilor virtuale OpenWonderland, creat pentru predarea de competențe sociale tinerilor diagnosticați cu autism (ASD). În acest scop, iSocial facilitează interacțiunea socială și oferă suport pentru dezvoltarea de competențe sociale într-un mediu sigur și complet controlat.

Localizarea geografică poate restricționa accesul la tratamentele și exercițiile necesare recuperării sociale a tinerilor afectați de ASD. iSocial este una dintre soluțiile rezolvării pozitive a acestei probleme.

Figura 3.3: iSocial - panou informativ

<i>Denumire</i>	<i>Bibliotec/Ubuntu</i>	<i>Utilizare</i>
<i>OpenGL</i>	libGLU.so	API pentru grafica 2D și 3D
<i>Zlib</i>	libz.so	Comprimare date
<i>OpenSSL</i>	libssl.so	Protocoale de comunicare în rețea SSL și TLS
<i>OGG</i>	libogg.so	Format media audio-video
<i>PNG</i>	libpng12.so	Imagini PNG
<i>GLib</i>	libdbus-glib-1.so	Sistem de transmitere a mesajelor între procese
<i>GTK</i>	libgtk2.0-dev	GIMP toolkit
<i>OpenAL</i>	libopenal-dev;libalut-dev	OpenAL - Bibliotecă pt. redarea sunetului (audio)
<i>Vorbis</i>	libvorbis-dev	Codec audio-video (API)
<i>APACHE</i>	libapr1-dev	Apache portabile runtime
<i>JPEG</i>	libopenjpeg.so;libjpeg.so	Codec JPEG
<i>SDL</i>	libsdl1.2-dev	Media Layer - faciliteaza accesul la periferice
<i>Boost</i>	libboost-dev	Alternativa pentru C++ STL (+ comunicare în rețea)
<i>JsonCpp</i>	libjsoncpp-dev	Interpretarea fișierelor Json (c++)

Tabela 3.1: Tehnologii utilizabile pentru dezvoltarea de medii 3D sub Linux

3.6 Tehnici/Tehnologii folosite

Second Life (SL) este cea mai cunoscută și populară implementare a unei lumi virtuale. Deși nu este dezvoltată strict ca aplicație destinată instruirii în medii 3D, o parte însemnată a activităților desfășurate în Second Life sunt activități educative.

Un studiu al tehnologiilor folosite pentru dezvoltarea mediului Second Life este suficient pentru a identifica majoritatea bibliotecilor software folosite pentru dezvoltarea sub Linux a unei aplicații similare. S-a alcătuit o listă a tehnologiilor folosite pentru dezvoltarea SL.3.1

Pentru dezvoltarea aplicației client SL se folosesc următoarele tehnologii: OpenGL pentru redarea graficii 3D, GTK pentru interfețele grafice, Boost și APACHE pentru schimbul de date în rețea între aplicația client și serverul lumii virtuale, Formatul de date JSON pentru structurarea datelor interschimbate în rețea între aplicația client și server, OpenAL pentru redarea sunetului și OGG/Vorbis ca și format/codec media și PNG/JPEG pentru redarea stocarea imaginilor. Codul sursă pentru serverul SL nu este open source.

O parte dintre aceste tehnologii sunt folosite pentru realizarea mediului de învățare 3D descris în această lucrare.

Capitolul 4

Planul aplicației

4.1 Introducere

În acest capitol, în secțiunea 4.2, se stabilesc funcțiile sistemului. În secțiunea 4.3 se identifică numitorul comun al funcțiilor sistemului ca fiind facilitarea funcției de **comunicare** și se enumeră metodele prin care comunicarea la distanță se poate implementa. După analiza punctelor slabe și a punctelor forte ale acestor metode se afirmă alegerea metodei **CLIENT-SERVER** ca fiind decizia de design de urmat și implementat. În secțiunea 4.4 se proiectează un test ca suport pentru argumentarea deciziei de design (din secțiunea 4.5).

4.2 Funcțiile sistemului

4.2.1 Minimul de funcționalitate de cercetat și implementat

Prin analiza funcțională, bazată pe observație liberă a câtorva dintre mediile 3D existente și accesibile pe internet, am putut determina o parte din funcțiile absolut necesare ale sistemului.

Aceste funcții sunt parte integrantă a cerințelor sistemului. La acestea se mai adaugă cerințele de ordin general precum: implementarea unei interfețe grafice ușor de folosit, mentenabilitatea și extensivitatea sistemului, etc..

Funcții ale sistemului:

- Utilizatorii sistemului sunt conștienți de prezența altor utilizatori (persoane reale) în lumea virtuală. Sistemul îndeplinește funcția de liant prin facilitarea schimbului de idei între utilizatori.

- Utilizatorii pot interacționa cu o parte dintre obiectele din lumea virtuală. În unele situații, rezultatul acestei interacțiuni conduce la modificări permanente în reprezentarea lumii virtuale simulate. Sistemul îndeplinește funcția de stocare a modelului tridimensional al lumii virtuale, inclusiv a stării acestui model, stare ce poate fi modificată de către utilizatori.
- Sistemul va stoca informațiile referitoare la identificarea utilizatorilor. Această identificare nu presupune stabilirea identității persoanei reale ci are funcția de a servi ca identificator pentru un catalog al progresului utilizatorului în procesul de învățare.
- Utilizatorii vor putea contribui la extinderea lumii virtuale prin publicarea de materiale educative dezvoltate de către aceștia. Sistemul va permite contribuția utilizatorilor va avea funcția de stocare și prezentare a noilor materiale educative.

Cea mai mare parte dintre aceste funcții se vor implementa în aplicația software demonstrativă atașată acestui proiect.

4.2.2 Funcționalitate extinsă

Următoarele funcții nu vor fi incluse în software-ul demonstrativ, dar sunt recunoscute ca necesare pentru orice sistem de învățare.

- Funcția de asigurare a accesibilității pentru persoanele cu deficiențe de vedere sau deficiențe motorii.
- Funcția de redare a tuturor formelor de conținut media. Din motive tehnice și pentru complexității aplicației demonstrative, în mare măsură se vor exclude conținuturile media video și audio.

4.3 Decizie privind design-ul sistemului

Toate funcțiile primare ale sistemului fac referire la facilitarea comunicării între utilizatori pentru asigurarea schimbului liber de informații, sau între sistem și utilizatori cu scopul stocării și/sau accesării de date cu pentru diverse scopuri legate de funcționarea sistemului sau menținerea unui catalog al progresului utilizatorilor. Aceste schimburi de date se fac la distanță, pentru a nu condiționa geografic participarea la procesul de învățare.

Pentru implementarea comunicării în rețea se va alege unul dintre cele două modele general utilizate în practică: modelul client-server 4.2 și modelul p2p (point to point) 4.1.

Modelul P2P este un model descentralizat în care fiecare nod este atât client cât și server pentru celelalte noduri din rețea. Modelul este mai dificil de implementat, consistența datelor în rețea este mai greu de menținut și administrarea este destul de dificilă. Deși modelul este mai robust prin faptul că pierderea unui nod din rețea nu conduce la sistarea serviciului deoarece funcția de server este preluată de restul nodurilor;

acest model nu este cel mai bun pentru implementarea unei lumi virtuale, unde consistența datelor este foarte importantă. Aceasta consistență a datelor permite tuturor utilizatorilor să perceapă aceeași lume virtuală.

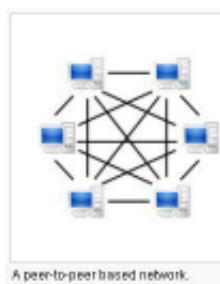

Figura 4.1: Modelul P2P

Modelul Client-Server este un model centralizat în care fiecare nod client comunică și depinde de serviciile nodului server. Acest model este relativ ușor de implementat, ușor de administrat, consistența datelor poate fi verificată și înpusă la nivelul serverului și stocarea datelor poate fi făcută centralizat la același nivel. Cel mai mare dezavantaj al acestui model este faptul că, pierderea accesului la server prin oprirea acestuia face tot sistemul inoperabil. Acest model este mult mai potrivit pentru implementarea unei lumi virtuale și a unui mediu de învățare 3D.

Figura 4.2: Modelul Client-Server

4.4 Test

Testul constă în simularea comunicării dinspre server către client. Un server va primi mesaje de la o aplicație client și va încerca să expedieze mesaje către un număr de 10 alte aplicații client, care salvează în câte un fișier mesajele primite de la server, cu o etichetă pentru momentul primirii mesajului. Mesajele vor avea o lungime cuprinsă între 1 și 1024 caractere iar timpul din etichetă va fi exprimat în secunde trecute de la 1 ianuarie 1970 (Unix epoch).

Se consideră **testul reușit** dacă toate mesajele ajung la toate aplicațiile client în aceeași ordine și într-un timp copmarabil, sub 1 secundă distanță.

Pentru **rularea testului** se codifică aplicația server demonstrativă și se utilizează utilitarul **telnet** ca program client. Un “shell script” va fi programat pentru **rularea automată** a testului. **Evaluarea** se va realiza cu ajutorul comenzii **diff**.

Codul sursă al aplicației server, scriptul pentru rularea automată a testului și rezultatele returnte de utilitarul diff sun atașat în Anexa A.

4.5 Argumentarea deciziei pe baza rezultatelor testării

Testul a fost executat cu succes. Datele obținute se află în ANEXA A.

Deoarece comunicarea între aplicațiile client și server sunt livrate consistent și la timp, se concluzionează faptul că se poate folosi schema client-server pentu implementarea aplicației.

Capitolul 5

Design-ul aplicației server

5.1 Introducere

În acest capitol, în secțiunea 5.2, se stabilesc funcțiile serverului și se prezintă tehnologiile folosite la producerea aplicației server. În secțiunea 5.3 se explică mecanismul adoptat pentru atingerea unui scop important, ”scalabilitatea aplicației”. În secțiunea 5.4 se stabilește modul și formatul de reprezentare a datelor transmise între aplicația client și aplicația server. Secțiunea 5.5 este dedicată prezentării părții celei mai relevante din diagrama claselor, diagrama completă fiind atașată în Anexa B. În secțiunea 5.6 sunt stabiliți parametrii testului privind scalabilitatea aplicației, codificarea testului și rezultatele fiind expuse în Anexa B. Testul modului de comunicare și a eficienței comunicării între client și server s-a efectuat pentru capitolul anterior, rezultatele fiind publicate în Anexa A.

5.2 Funcțiile aplicației server

5.2.1 Funcții de bază ale serverului

- Asigurarea comunicării înspre una sau mai multe aplicații client.
- Asigurarea comunicării între clienți prin intermediul serverului.
- Stocarea datelor referitoare la activitățile întreprinse de către utilizatori într-o bază de date.
- Eliberarea datelor din baza de date, la cererea utilizatorului.
- Stocarea și publicarea informațiilor ce descriu geometria lumii virtuale.
- Stocarea și publicarea acțiunilor utilizatorilor ce au efect asupra lumii virtuale.

Serverul are scop demonstrativ. Funcția de securitate a datelor la transfer și la stocare este ignorată. De asemenea, implementarea funcțiilor se realizează în cel mai simplu mod posibil, pentru reducerea complexității și dimensiunii aplicației.

5.2.2 Aspecte tehnice și principii generale de design

Limbaje de programare

Codificarea aplicației server se va executa în limbajele de programare Java și JavaScript.

Java este probabil cel mai potrivit limbaj pentru implementarea aplicațiilor server datorită numărului mare de biblioteci software utilizate pentru realizarea schimbului de date în rețelele de calculatoare. Acestea pun la dispoziția programatorului o multitudine de funcții de nivel înalt pentru comunicarea la distanță folosind diverse protocoale de comunicație de nivel înalt (HTTP/FTP/SSH/etc), cât și funcții de nivel mediu (bazate pe protocoalele TCP/UDP/etc..). Implementarea unei aplicații scalabile prin utilizarea "plug-in"-urilor este relativ ușor de realizat. Existența unui interpretor JavaScript pentru platforma Java este încă un argument în favoarea folosirii acestui limbaj de programare.

Sistemul de operare

Aplicațiile java sunt extrem de portabile, acestea rulând pe virtual orice sistem de operare și pe orice platformă hardware. Serverul mediului de învățare 3D va rula în varianta pentru GNU/Linux a "Mașinii Virtuale Java" (JVM). Fiabilitatea kernelului sistemului de operare Linux va afecta pozitiv viteza de rulare a mașinii virtuale java cu efect direct asupra performanței aplicației server dezvoltate pentru mediul virtual 3D.

Principii generale de design

Pentru intermedierea comunicării între utilizatori sau pentru orice fel de notificări trimise utilizatorilor s-a ales un tipar cunoscut în domeniul informatic sub numele "Observer Pattern". Această metodă definește și utilizează o dependență $1 \rightarrow n$ între obiecte astfel încât un obiect își modifică starea, toate obiectele dependente sunt notificate. Aplicat, în cazul serverului (1), când un set de date este prelucrat, utilizatorii (n) sunt notificați.

Pentru a realiza o aplicație scalabilă se utilizează mecanismul de extindere dinamică a funcționalității cu "plug-in"-uri.

5.3 Mecanism pentru obținerea scalabilității aplicației server

Se va urmări o cât mai mare flexibilizare a sistemului, astfel încât dezvoltarea ulterioară să fie cât mai facilă. Pentru realizarea acestui obiectiv se va urmări integrarea limbajului de scriptare JavaScript, în serverul sistemului. Se are în vedere folosirea mecanismului de extindere dinamică a funcționalității sistemului prin "plug-in"-uri.

Utilizatorul, prin intermediul programului client al mediului virtual 3D, expediază **comenzi** și **informații** către server cu **scopul** de a fi prelucrate de către server și returnate sub forma de comenzi ce urmează a fi executate de către aplicația client, cu **efecte** asupra reprezentării mediului virtual 3D.

DEF: Un **plug-in** 5.1 este o componentă software care poate fi integrată de către aplicația gazdă la momentul execuției sau imediat la începutul procesului de execuție. De cele mai multe ori "plug-in"-urile sunt salvate în formă binară.

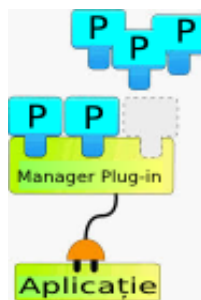

Figura 5.1: Arhitectura Plug-in

5.3.1 Interfața PLUG-IN-ului

"Plug-in"-urile aplicației server implementează următoarea interfață:

```
public interface CommandTypeDependentInterpreter {

    public static final int XML_FORMAT = 1;
    public static final int PALIN_TEXT_FORMAT = 2;
    public void prepareResponse(ServerCommand execCmd, int format);
    String getInterpretedResult();

}
```

5.3. MECANISM PENTRU OBTINEREA SCALABILITĂȚII APLICAȚIEI SERVER 19

Un plug-in extinde funcționalitatea aplicației server prin introducerea unei noi modalități prin care serverul răspunde la o cerere din partea aplicației client. În prima etapă, plug-in-ul preia comanda expediată de aplicația client prin intermediul metodei:

– *prepareResponse(ServerCommand execCmd, int format)* –

În a doua etapă, rezultatul interpretării și procesării datelor de către plug-in se va returna în vederea expedierii către utilizator.

5.3.2 Tipuri de plug-in-uri dezvoltate pentru serverul mediului de învățare 3D

Două **tipuri de plug-in-uri** au fost dezvoltate pentru aplicația server. Primul tip de plug-in este **"clasic"**, implementat folosind 100% limbajul Java. Al doilea tip de plug-in este **"hibrid"**. La implementarea acestuia sunt utilizate două limbaje de programare: **Java și JavaScript**. Acest tip de plug-in este o noutate.

În principiu, un plug-in hibrid are rolul de a executa la nivelul serverului instrucțiuni codificate în limbaj JavaScript în numele aplicației client. Rezultatele sunt încapsulate în format XML și sunt returnate programului client pentru interpretare. Executarea comenzilor primite de la aplicația client este precedată de următorii doi pași pregătitori: inițializarea unui motor de prelucrare JavaScript (clasa ScriptEngineManager) și concatenarea la comanda utilizatorului a unei biblioteci care conține obiecte JavaScript utile.

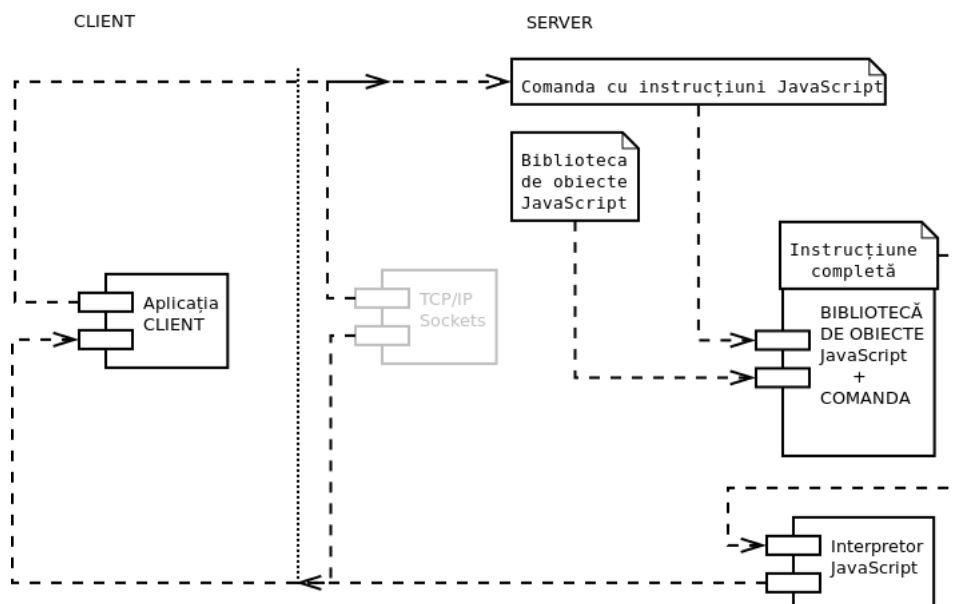

Figura 5.2: Schema Plug-in Hibrid

Avantajele plug-in-urilor hibride:

- Se pot descrie și implementa mult mai ușor și mai rapid.
- Biblioteca de obiecte JavaScript se concatenează la fiecare comandă trimisă de utilizator. Astfel, orice utilizator poate beneficia de obiectele conținute de această bibliotecă de obiecte.
- Codul se execută la nivelul seerverului, cu efect în creșterea vitezei de lucru a programului client.

Dezavantajele plug-in-urilor hibride:

- Comenzile JavaScript invalide pot destabiliza aplicația server.
- Codul se execută la nivelul serverului, cu efect în descreșterea vitezei de lucru a acestuia.
- Folosirea limbajului JavaScript introduce diverse riscuri de securitate a datelor.

5.3.3 Descrierea mecanismului de încărcare a plug-in-urilor

Serverul va ține evidența plugin-urilor disponibile într-un fișier de configurare, organizat în format XML.

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!-- numele comenzii trimise de client -->
<!-- tipul comenzii (CLASIFICARE) -->
<!-- text ajutător (documentatie) -->
<!-- numărul paramerilor .. si expersia (reg-exp) pt diverse prelucrari -->
<!-- plug-in client delegat sa execute acțiuni în aplicația client -->
<!-- sursa de unde poate fi descărcat plug-in-ul client -->
<!-- executorul .. este plug-in-ul in aplicația server delegat pentru procesarea date
<!-- .. de la utilizator (CLIENT) -->
<commands>
.....
<command>
<name>@add</name>
<type>math</type>
<help>addition of 1..n numbers</help>
<param_count>-1</param_count>
<param_regexp>n</param_regexp>
<client_plugin>
    libL3dConsole.so
</client_plugin>
```

5.3. MECANISM PENTRU OBTINEREA SCALABILITĂȚII APLICAȚIEI SERVER 21

```
<client_plugin_source>
    http://aSite.com/plugins/libL3dConsole.so.1.0
</client_plugin_source>
<executor>
    ro.utcluj.learning3d.server.TEST_COMMAND_Math_Addition
</executor>
</command>
....
</commands>
```

Încărcarea dinamică a claselor este un mecanism foarte important pus la dispoziție programatorilor Java. Modul în care clasele sunt efectiv încărcate dinamic este foarte puțin cunoscut deoarece procesul este ascuns de către dezvoltatorii limbajului de programare. Mașina virtuală Java (JVM) folosește mai multe rutine de încărcare dinamică a claselor, rutine organizate într-o ierarhie complicată.

În principiu, pentru a încărca dinamic o clasă Java, programatorul trebuie să obțină o referință către un obiect **ClassLoader**. Un obiect "ClassLoader" poate încărca dinamic o clasă Java prin intermediul funcției **loadClass(..)** ce primește ca parametru numele clasei de încărcat și returnează o instanță a clasei încărcate în caz de success sau NULL în caz contrar.

Porțiunea de cod folosită pentru a încărca dinamic comenzi pentru serverul mediului de învățare 3D este un exemplu mai potrivit pentru explicarea mecanismului de încărcare a plug-in-urilor în Java.

...

```
try {

    ClassLoader myClassLoader = L3DServerManager.class.getClassLoader();
    String classNameToBeLoaded = execCmd.executor;
    Class<?> myClass = myClassLoader.loadClass(classNameToBeLoaded);
    Object executor = myClass.newInstance();
    ((CommandTypeDependentInterpreter)executor).prepareResponse
        (execCmd, CommandTypeDependentInterpreter.XML_FORMAT);

    return ((CommandTypeDependentInterpreter)executor).getInterpretedResult();

} catch(..)

..
```

5.4 Modul de reprezentare a datelor

În prezent, pentru transmiterea datelor între server și aplicații client se pot folosi mai multe scheme de structurare a informațiilor: informații nestructurate (compuse din șiruri de simboluri și caractere fără o structură impusă) sau informații structurate folosind una dintre schemele cele mai des utilizate precum XML (extended markup language) sau JSON (JavaScript Object Notation).

Informațiile transmise între aplicația server și aplicația client a mediului de învățare 3D sunt structurate și transmise în format XML.

5.4.1 Scurtă introducere în XML (CITE ...)

XML : Limbaj Extensibil de Marcare

- XML este un limbaj de marcare deoarece reprezintă un set de adnotări folosit pentru descrierea unor structuri de date de tip text.
- XML este extensibil deoarece adnotările pot fi definite de către utilizator.
- Nu depinde de nici un limbaj de programare.
- Conține blocuri asemănătoare cu elementele HTML.
- Elementele XML se auto documentează prin utilizarea numelor sugestive pentru transmiterea datelor.

Exemplu:

```
<books>
```

```
<book category="computer">  
  <author> D Knuth </author>  
  <title> The art of computer programming. VOL1 </title>  
  <edition>1</edition>  
</book>
```

```
<book category='Computer Programming'>  
  <author> D Knuth </author>  
  <title> The art of computer programming. VOL2 </title>  
  <edition>1</edition>  
</book>
```

```
</books>
```

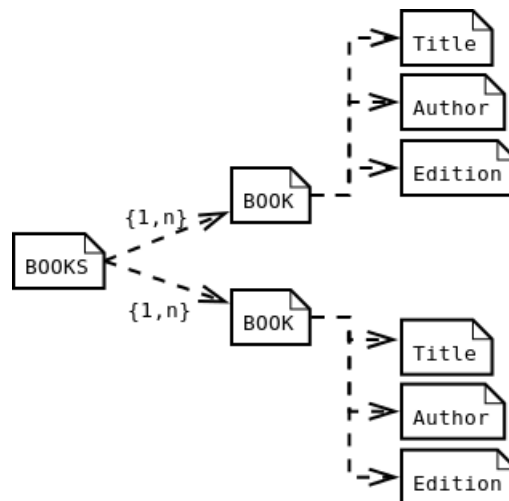

Figura 5.3: Structură arborescentă de date descrisă cu XML

5.4.2 Structura XML a datelor transmise dinspre server spre aplicația client

Atât aplicația server cât și aplicația client au cea mai mare parte din funcționalitate implementată în extensii (sau plug-in-uri). Din acest motiv, doar o porțiune a mesajelor transmise între client și server este standardizată. Restul mesajului trebuie să fie structurat conform nevoilor fiecărei extensii de funcționalitate în parte.

Mesajele transmise către clientul mediului de învățare 3D se clasifică în două categorii:

- Mesaje de eroare (în cazul în care serverul nu reușește să execute cererea clientului).
- Răspunsuri ale serverului la cererea aplicației client.

Structura XML a mesajelor de eroare transmise către aplicația client

```

<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<response>
  <type></type>
  <exception>
    <message> .... </message>
  </exception>
</response>

```

Structura XML a răspunsurilor transmise către aplicația client

```

<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<response>

```

```

<type> TIPUL COMENZII</type>
<name> NUMELE COMENZII </name>
<client_plugin>
    ----- NUMELE PLUG-INULUI CLIENT -----
</client_plugin>
<client_plugin_source>
    ----- SURSA ONLINE PT DESCĂRCAREA PLUG-IN-ULUI CLIENT -----
</client_plugin_source>
<raw>
    ----- FRAGMENT XML CONFORM CERINȚELOR FIECĂRUI PLUG-IN -----
</raw>
</response>"

```

5.5 Schema serverului. Diagrama claselor

5.5.1 Modelarea comenzilor primite de server

Clasa **ServerCommand** este imaginea câmpurilor XML ce descriu registrl comenzilor și plug-in-urilor apelabile dinamic de către server. Această structură descrie o comandă.

Rolul clasei **CommandProcessor_step1** este de a despărți textul primit de la aplicația client în subcomponente și de a stoca aceste componente în structura internă a unei instanțe a clasei **ServerCommand**. Clasa **CommandProcessor** apelează funcțiile celor două clase amintite anterior pentru a obține textul răspunsului de trimis către aplicația client.

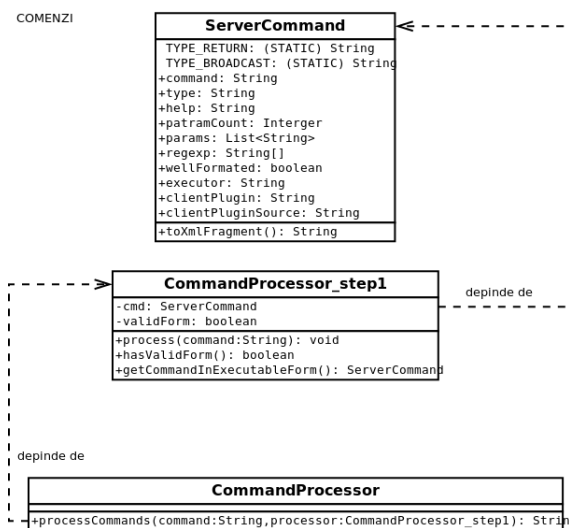

Figura 5.4: UML - COMENZI

5.5.2 Modulul de interpretare a mesajelor XML

Acest modul are la bază o bibliotecă software existentă denumită kxml. Cu ajutorul acestei biblioteci se va construi un interpretor generic pentru datele în format XML (clasele **TagHandler** și **XmlGenericParser**).

Pentru a interpreta orice text xml este necesară doar o implementare specifică a interfeței "TagHndler" și rularea textului de interpretat cu aceasta prin parserul generic. Clasa **CommandsXmlHandler** (CITE) este un exemplu de "TagHandler" folosit pentru interpretarea comenzilor primite de la aplicația client.

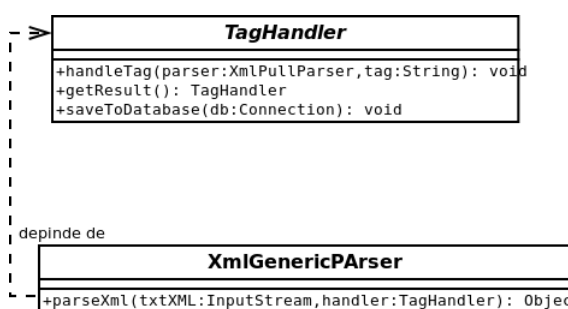

Figura 5.5: UML - PARSER GENERIC XML

5.5.3 Server TCP/IP multi-client

Aplicația server multi-client este un proces cu următoarele elemente de bază:

- Un obiect "java.net.ServerSocket" care facilitează comunicația în rețea. Acesta este setat să aștepte conexiuni pe portul de comunicație 8080.
- O structură repetitivă cu ciclu infinit care crează obiecte "java.net.Socket" pentru fiecare cerere de conexiune validă.
- În ciclul repetitiv infinit se mai crează și câte un obiect special care rulează într-un fir de execuție separat și care primește ca parametru noul obiect "Socket". Acest obiect special reprezintă conexiunea cu un program client ("ConcreteServerInstance").

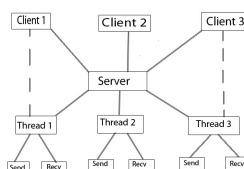

Figura 5.6: Principiul serverului multiclient

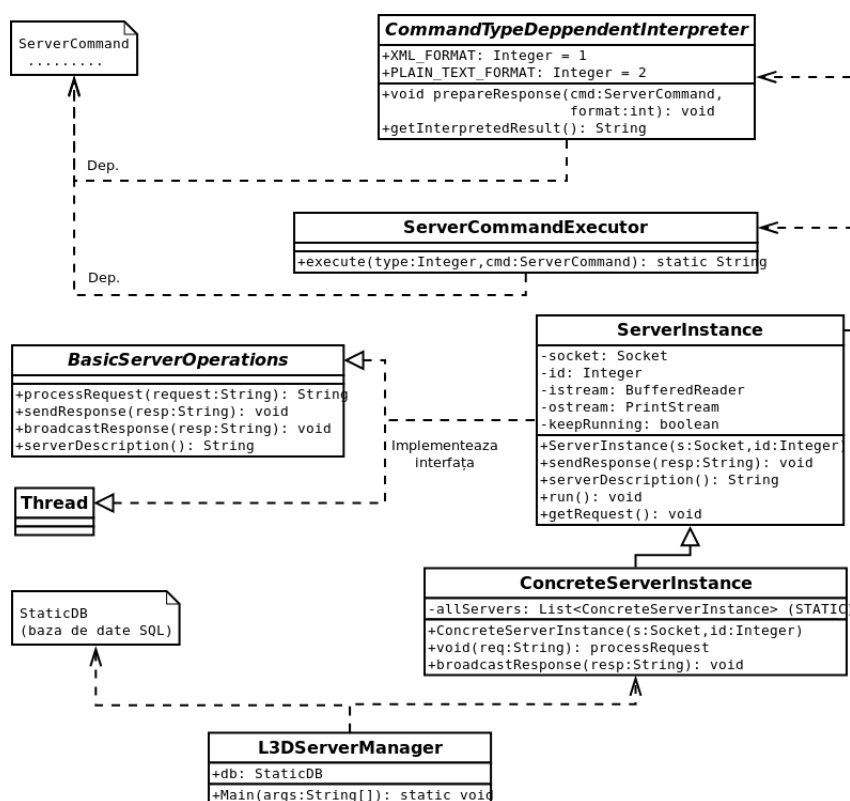

Figura 5.7: UML - Clasele principale ale serverului multi-client

5.6 Testarea mecanismului de încărcare a plug-in-urilor

Testarea modului de funcționare a mecanismului de încărcare a plug-in-urilor se poate efectua și cu o aplicație care să lucreze off-line (fără comunicare în rețea) deoarece testul comunicării on-line a fost efectuat pentru capitolul anterior.

Testul constă în încercarea de a încărca dinamic două clase diferite în funcție de datele de intrare furnizate în linie de comanda printr-un script. În acest scop se vor concepe două clase care execută două operații aritmetice de bază și implementează următoarea interfață :

```

public interface Operatie {
    void evaluate(Integer a, Integer b);
}

```

Testul se rulează de 10 ori. Se consideră **test reușit** dacă pentru toate încercările se încarcă modulul corect. Codul sursă pentru teste și rezultatele sunt listate în anexa B.

Capitolul 6

Design-ul aplicației client

6.1 Introducere

În acest capitol, în secțiunea 6.2, se stabilesc funcțiile aplicației client. În secțiunea 6.3 se prezintă conceptul aplicației software și se enumeră tehnologiile folosite la realizarea acestuia în structura următoare:

- 6.3.1 - Cercetare a modului de livrare a conținutului educativ în mediul 3D.
- 6.3.2 - Tehnologii utilizate pentru redarea 3D a lumii virtuale.
- 6.3.3 - Tehnologii utilizate pentru realizarea interfaței grafice (GUI).
- 6.3.4 - Tehnologia utilizată pentru comunicarea cu serverul.

În secțiunea 6.4 se explică mecanismul adoptat pentru atingerea unui scop important, ”scalabilitatea aplicației” . În secțiunea 6.5 se explică mecanismul CERERE-PROCESARE-RASPUNS. În aceeași secțiune se prezintă formatul de reprezentare a datelor transmise între aplicația client și aplicația server. Secțiunea 6.6 este dedicată prezentării diagramei claselor. În secțiunea 6.7 se enunță parametrii testării aplicației client. Rezultatele acestei testări expuse în Anexa C.

6.2 Funcțiile aplicației client.

Aplicația client are scop demonstrativ. Implementarea se va executa în cel mai simplu mod posibil, cu interfețe utilizator minimale. Funcțiile de bază ale aplicației client sunt enumerate dar implementarea nu se execută în integralitate.

Funcții de bază:

- Redarea 3D a obiectelor lumii virtuale.
- Schimbul de date între aplicație și server, după modelul CERERE - RĂSPUNS.
- Facilitarea comunicării directe între participanții la procesul de învățare în mediul virtual.
- Reprezentarea utilizatorilor în mediul virtual prin intermediul avatarelor. Fiecare utilizator va fi reprezentat de un avatar identificabil de către ceilalți utilizatori.
- Facilitarea cooperării între utilizatori.
- Aplicația, în anumite instanțe, va asista utilizatorul în procesul de învățare.

6.3 Conceptul aplicației și tehnologiile utilizate.

... conceptul ... aici

Interfața aplicației cu utilizatorul este esențială pentru asigurarea unei experiențe cât mai plăcute în timpul utilizării. Pentru realizarea interfețelor se vor respecta următoarele principii: - simplitate - etichete și denumiri sugestive

6.3.1 Modul de livrare a conținutului educativ în mediul 3D

.....

6.3.2 Tehnologii utilizate pentru redarea 3D a mediului de învățare.

Sistemul de operare

Sistemul de operare ales pentru dezvoltarea aplicației este GNU/Linux (sistemul de operare GNU + kernelul Linux), distribuția Ubuntu, un sistem de operare modern, foarte asemănător sistemului de operare Unix, dezvoltat de către comunitățile “Free Software” și “Open Source”.

Motivale alegerii acestui sistem de operare sunt următoarele:

- Stabilitatea sistemului de operare.
- Performanța sistemului de operare.
- Simplitatea în instalare și mentinere.
- Multitasking și managementul memoriei foarte eficient implementate.
- Compilatoarele, librăriile grafice și cele mai importante instrumente pentru dezvoltarea de medii 3D sunt ușor de instalat și configurat, sunt gratuite și bine documentate pentru GNU/Linux.

Limbaajul de programare

Limbaajul de programare ales pentru realizarea aplicației client este C++. Sunt motivat în alegerea mea de următoarele caracteristici ale acestui limbaj:

- Aplicațiile programate în C++ rulează vizibil mai rapid decât aplicațiile realizate în alte limbaje de programare.
- O multitudine de biblioteci software utile sunt implementate în C++.
- Aplicația finală poate fi compilată pentru mai multe platforme.
- C++ este limbaajul de programare preferat de dezvoltatorii aplicațiilor bazate pe grafica 3D.

Compilatorul ales este g++ din colecția GCC (Gnu Compilers Collection).

Limbe și biblioteci software utilizate pentru reprezentarea mediului virtual 3D

Când se alege o bibliotecă 3D, factorii care trebuie luați în considerare sunt: performanța, existența și calitatea documentației, platformele care acceptă biblioteca grafică 3D, existența unui format standardizat pentru a descrie obiectele grafice și interacțiunile obiect, licențiere etc. Ținând cont de criteriile menționate mai sus s-a ales biblioteca Coin3D cu suport VRML (Virtual Reality Modeling Language).

Coin 3D (Open Inventor reimplementat cu suport pentru V.R.M.L.)**Generalități**

Coin se bazează pe librăria grafică 3D OpenGL (The Open Graphics Library), și își are rădăcinile în Open Inventor 2.1 API, cu care Coin este încă compatibil. Precursorul librăriei Coin3D, Open Inventor, își bazează modul de păstrare și manipularea a obiectelor grafice, pe librăria și structura claselor C++ original proiectată pentru SGI.[??]

Open Inventor a devenit repede după lansare biblioteca grafică standard de facto pentru vizualizare 3D și software de simulare vizuală în comunitatea științifică și de inginerie, și mai târziu, bază pentru formatul standard VRML1.

Există multe publicații pe subiectul Open Inventor, cele mai importante fiind: "The Inventor Mentor", "The Inventor Toolmaker", amandouă fiind recomandate pentru cei ce doresc să învețe să utilizeze Open Inventor. Aceleași materiale de studiu se pot folosi pentru inițierea în utilizarea librăriei grafice Coin3D.[??]

Coin3D a fost dezvoltată independent, de la zero înainte ca Open Inventor să devină open source. Coin și-a atins țelul compatibilității cu standardul Open Inventor 2.1 în toamna anului 2000 și de atunci a fost și-a dezvoltat foarte mult numărul de caracteristici, variind de la suportul pentru sunetul 3D (deficitar pentru sistemul de operare GNU/Linux) la suportul GLSL shader, formate de fișiere suplimentare cum ar fi VRML97, și un număr larg de schimbări interne pentru a ține pasul cu noul OpenGL, optimizat cu o varietate mare de tehnici ce nu erau disponibile la început.[??]

Istoric

Coin își are începuturile în anul 1995, fiind conceput ca o librărie de redare grafică pentru standardul VRML 1.0. Inițial a fost dezvoltată plecând de la librăria Qv a SGI care are rolul de a analiza fișierele în format VRML 1.0. După ani de extindere anevoioasă a librăriei începând cu noi funcționalități de redare și exportare precum VRML 1 și VRML 2, în anul 1997 s-a ajuns la o reală nevoie de reproiectare.[??]

La prima vedere API-ul are o asemănare izbitoare cu Open Inventor. Conceptele utilizate de către Open Inventor sunt deseori amintite ca o bună metodologie de proiectare în multe cărți de inginerie software, astfel că o parte dintre programatorii care s-au ocupat de dezvoltarea acestuia și care aveau deja experiența cu această librărie, au luat conceptul Open Inventor ca un exemplu demn de urmat. Concomitent cu identificarea strategiei de rescriere a codului, s-a luat decizia de colaborare cu membrii comunității Free Software care au contribuit cu o serie de idei tehnice interesante. Ca o urmare firească a acestei colaborări, librăria s-a dezvoltat ca o alternativă liberă la varianta Open Inventor, cu suport pentru sistemele de operare GNU/Linux, IRIX, Windows, Cygwin și Mac OS X.[??]

V.R.M.L. (Virtual Reality Modeling Language)

VRML este un limbaj de modelare a lumilor virtuale și un standard internațional pentru descrierea formelor și a scenelor pentru World Wide Web. Organizația responsabilă cu dezvoltarea și publicarea standardului VRML este "Web 3D Consortium" anterior

cunoscută sub numele "VRML Consortium". În prezent standardul a ajuns la versiunea a doua.

În principiu, o lume virtuală descrisă cu limbajul VRML se poate reprezenta printr-o structură arborescentă în care „nodurile și frunzele” arborelui sunt noduri VRML [??apendix C]

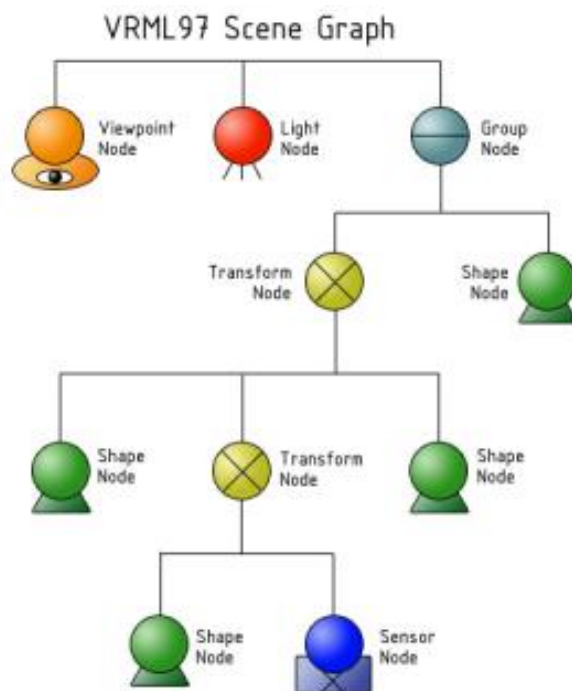

Figura 6.1: Graf VRML (exemplu)

Modul în care lumea virtuală este afișată pe display-ul computerului este influențat de ordinea și amplasarea nodurilor în arbore. Fiecare nod este redat în mod grafic după următoarele reguli:

- Redarea unui grup de noduri se face în ordine, de regulă, de la stânga la dreapta. Aplicând această regulă la ilustrația precedentă 6.1, putem trage concluzia că nodurile de tip "transformări" (transform) au efect asupra nodului "Formă geometrică" (Shape Node) doar dacă sunt amplasate înaintea acestuia.
- Fiecare nod execută propria afișare și afectează starea următoarelor noduri prin modificarea proprietăților membre. Spre exemplu, un obiect al cărui suprafață este reflexivă sau radiantă din punctul de vedere al luminozității, poate afecta modul în care următoarele noduri sunt iluminate.
- Nodurile de tip "transformare" (Transform Node) se influențează prin combinare (ex: două rotații de 90° se acumulează formând o rotație de 180°).

- Nodurile de tip "formă geometrică" sunt afișate în modul dictat de starea actuală (ultima culoare setată, ultima luminozitate setată).
- Nodurile de tip SoSeparator (separatoare), spre diferență de SoGroup (grup), salvează starea actuală înainte de a-i parcurge și afișa nodurile membre. Această stare este restaurată după parcurgerea separatorului. Astfel, nodurile din separator nu afectează nodurile următoare, fiind izolate.
- Nodurile sunt "construite" la punctul de coordonate XYZ = (0,0,0) dacă nu sunt afectate de nici o transformare.
- Sistemul de coordonate VRML este următorul : pentru valori pozitive, axa Y este orientată în sus, axa X este orientată spre dreapta și axa Z este perpendiculară pe axele XY și este orientată spre observator. 6.2
- Pentru efectuarea rotațiilor se aplică regula mâinii drepte. Sensul pozitiv al rotației este sensul invers acelor de ceasornic. Rotația se exprimă în grade radian. 6.3

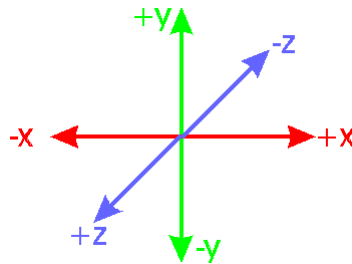

Figura 6.2: Axe

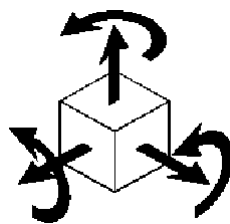

Figura 6.3: Rotație

Animații descrise în VRML

Scenele 3D descrise cu ajutorul limbajului VRML pot fi animate și pot fi programate să răspundă la comenzile utilizatorului. Această interacțiune se poate realiza în două moduri: programatic, prin accesarea și modificarea nodurilor grafului scenei VRML prin rutinele unui program dezvoltat de utilizator (în C++/Python/etc); sau prin folosirea

mecanismelor de descriere a interacțiunilor și animațiilor pus la dispoziție de limbajul VRML.

Interactivitatea în VRML se realizează prin transmiterea de valori ale "proprietăților" între diversele noduri ale grafului VRML. Când un nod trimite informații către un alt nod, se crează un **eveniment** ("event"), o structură ce transportă două informații date (valori) și informație referitoare la timp (timestamp) pentru exprimarea momentului în care evenimentul s-a produs, cu scopul asigurării integrității logice pentru secvențele de evenimente [CITE COMENT Rohel]. Mecanismul animației presupune crearea unei conexiuni explicite între noduri cu ajutorul construcției sintactice **ROUTE** între "câmpurile" ce stochează atributele nodurilor implicate în animație. Majoritatea nodurilor sunt construite după structura:

```
nod {
    camp                (field)                ; inaccesibil
    eveniment primit (eventIn)                ; permite doar scriere
    eveniment emis   (eventOut)               ; permite doar citire
    câmp expus       (exposedField)           ; permite citire și scriere
}
```

Evenimentele transmise prin câmpul eventOut al unui nod, vor putea fi recepționate de un al doilea nod prin câmpul eventIn, având ca efect animația nodului receptor. 6.4

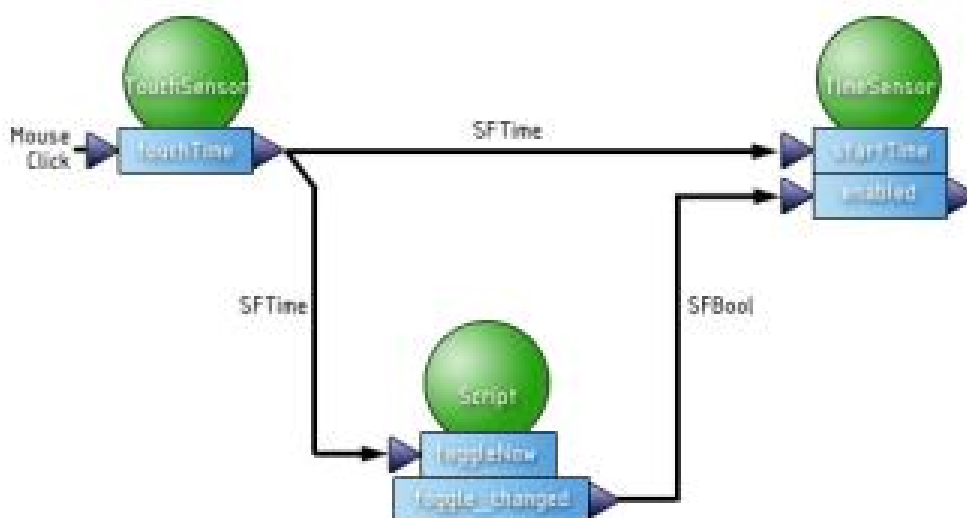

Figura 6.4: ANIMAȚIE VRML

Exemplu: (Orientarea obiectului grafic se modifică în timp, din momentul activării senzorului de atingere)

```
# VRML V2.0 utf8

DEF Touch TouchSensor { }
DEF Timer1 TimeSensor { }
DEF Rot1 OrientationInterpolator { }

DEF Frame1 Transform {
  children [
    Box { }
  ]
}

ROUTE Touch.touchTime TO Timer1.set_startTime
ROUTE Timer1.fraction_changed TO Rot1.set_fraction
ROUTE Rot1.value_changed TO Frame1.set_rotation
```

6.3.3 Tehnologii utilizate pentru realizarea interfeței grafice (GUI)

Interfețele grafice se vor implementa folosind atât bibliotecile software Qt/SoQt cât și tehnologii Web/HTML. Interfețele Web sunt adoptate deoarece implementarea lor necesită mai puțin timp și sunt mult mai dinamice decât interfețele implementate în c++ utilizând bibliotecile Qt/SoQt.

Qt

Qt este un cadru software pentru programarea aplicațiilor multi-platformă și pentru dezvoltarea de interfețe grafice folosind ca limbaje: C++, QML, CSS și JavaScript. Bibliotecile Qt și unelele de dezvoltare sunt eliberate prin licențe compatibile cu modelul "open source".

Qt implementează metode inteligente pentru realizarea comunicării între diversele obiecte ale interfeței grafice. Metoda constă în conectarea evenimentelor preluate de elementele de interfață la rutinele asociate cu aceste evenimente sau conectarea la alte evenimente. Acest lucru se realizează automat, cu ajutorul unui meta-compiler care generează codul necesar conectării evenimentelor (SIGNAL) la rutine (SLOT). 6.5

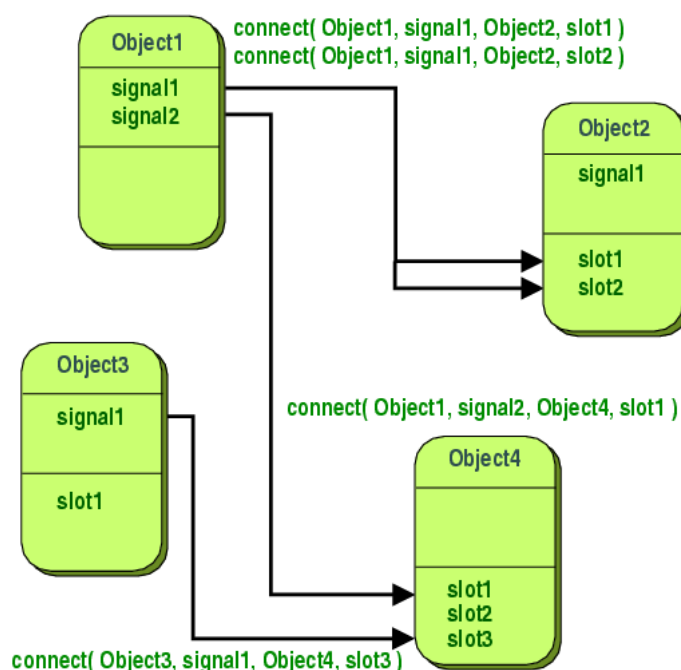

Figura 6.5: Mecanismul SIGNAL-SLOT

SoQt

SoQt furnizează programatorului o interfață de nivel înalt în C++. Librăria, include o ierarhie de clase cu rol de componentă de vizualizare (viewers), cu funcționalități diferite, împreună cu o serie de modalități de control a interacțiunii dintre camerele virtuale de filmat și scena 3D. SoQt este practic liantul dintre librăriile de interfețe Qt și Coin 3D.

Interfețe Web/HTML prin mecanismul "QtWebKit Bridge"

Mecanismul "WebKit bridge" este parte a bibliotecii software Qt. Prin acest mecanism se facilitează accesul obiectelor codificate în JavaScript la rutinele codificate în c++ în aplicația realizată cu ajutorul bibliotecii software Qt. În acest fel, o pagină web poate fi programată ca o interfață pentru un program codificat în c++.

6.3.4 Tehnologia utilizată pentru comunicarea cu serverul

Viteza de execuție a aplicațiilor codificate în C++ și existența librăriei Coin3D, este motivul alegerii acestui limbaj pentru implementarea aplicației client. Ultimul standard adoptat de ISO include extensii pentru limbaj și adăugarea de module noi la librăria standard. Cea mai binevenită modificare este suportul pentru programarea firelor de execuție în modelul tehnicii OOP.

Pentru programarea rețelelor de calculatoare nu există suport modern, acest aspect fiind în agenda ISO pentru următorul standard. Pentru acest "task" am folosit librăria Boost Asio, o subcomponentă a librăriei Boost.

Boost Asio implementează un model modern bazat pe modelul OOP, pentru programarea asincronă a operațiilor I/O la nivel scăzut și programarea aplicațiilor pentru rețele de calculatoare (cu asincronism în ce privește trimiterea/primirea de date în rețea). 6.6

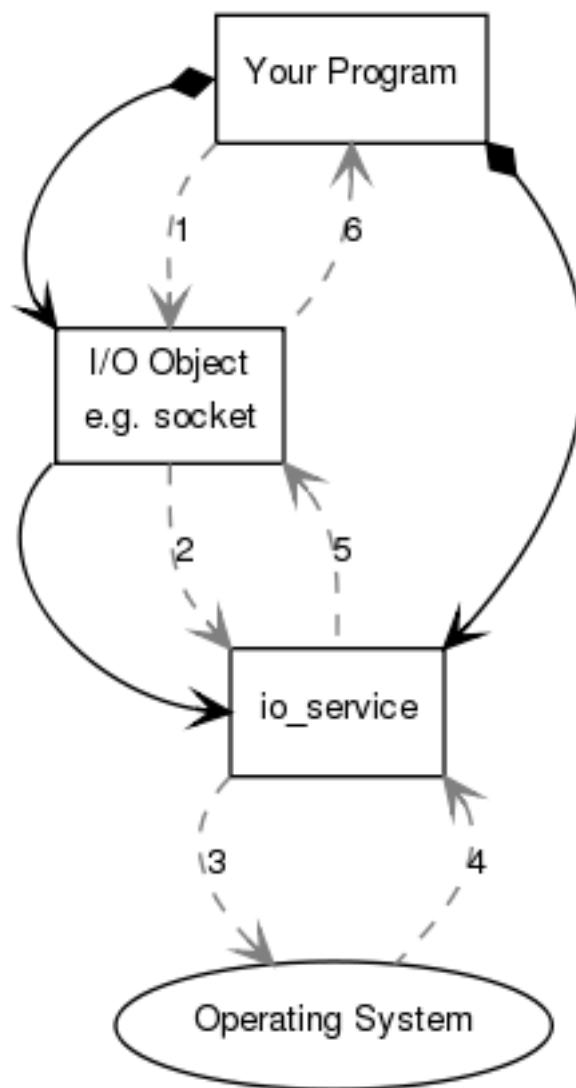

Figura 6.6: Mecanismul I/O asincron

6.5 Comnezi către server

Instrucțiunile trimise către server reprezintă șiruri de caractere ce se încadrează în următorul tipar:

```
@<COMANDA> <parametrul 1> <parametrul 2> ... <parametrul 2>
```

Răspunsul primit de aplicația client este în format XML în una din următoarele forme :

Excepții / Mesaje de eroare

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
```

```
<response>
```

```
  <type></type>
```

```
  <exception>
```

```
    <message> .... </message>
```

```
  </exception>
```

```
</response>
```

Mesaje Valide

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
```

```
<response>
```

```
  <type></type>
```

```
  <name></name>
```

```
  <client_plugin></client_plugin>
```

```
  <client_plugin_source></client_plugin_source>
```

```
  <raw> </raw>
```

```
</response>
```

Schimbul de date între client și server formează o buclă completă (CLIENT)-(SERVER)-(CLIENT/CLIENTI).

LA NIVELUL APLICAȚIEI CLIENT

Primul pas este reprezentat de expedierea unei comenzi dinspre client către server, sub forma unui șir de caractere. Primul caracter este "@" urmat fără spațiu de un nume unic ce are rol de "selector" de operație la nivelul serverului. Selectorul poate fi urmat de unul sau mai mulți parametri separați prin spații.

LA NIVELUL APLICAȚIEI SERVER

Comanda primită este despărțită în elementele constitutive: selector de comandă și lista de parametri. Selectorul de comandă este folosit pentru a obține din registrul de comenzi a serverului următoarele informații utile:

- Numele plug-in-ului ce va prelucra răspunsul serverului la nivelul aplicației client.
- Adresa web de la care aplicația client poate încărca plug-inul client.

- Numele plug-in-ului care va procesa la nivelul serverului comanda primită de la aplicația client.

Pe baza informațiilor de mai sus, serverul își încarcă propriul plug-in de prelucrare a comenzii de la aplicația client (cu parametrii necesari), execută prelucrarea datelor primite de la client și returnează o comanda în format XML cu următoarele informații:

- tipul comenzii în blocul "type"
- numele comenzii în blocul "name"
- numele plug-in-ului ce se va executa la nivelul aplicației client, în blocul XML "client_plugin"
- adresa web de la care acest plug-in se poate descărca, în blocul XML "client_plugin_source"
- parametrii de furnizat plug-in-ului client, în blocul XML "raw"

Această comandă este transmisă aplicației client sau mai multor clienți, în funcție de tipul comenzii.

LA NIVELUL APLICAȚIEI CLIENT

Aplicația client preia mesajul XML și execută în ordine următoarele operații:

- interpretează comanda XML pentru a extrage numele plug-in-ului asociat acestei comenzi
- extrage parametrii de furnizat plug-in-ului
- verifică dacă plug-in-ul este deja încărcat în memorie
- dacă plug-in-ul nu este încărcat, se execută încărcarea dinamică a acestuia de la adresa extrasă din comanda XML
- plug-in-ul se execută cu lista de parametri extrasă din comandă

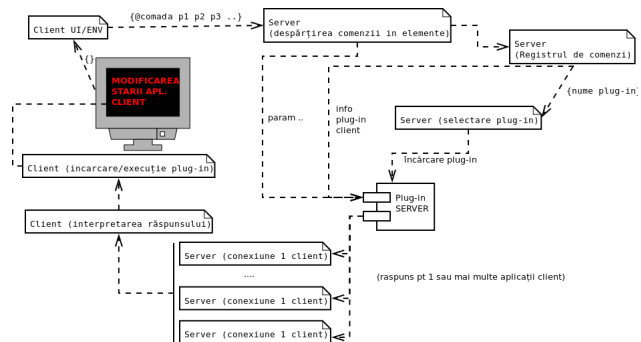

Figura 6.7: Bucla schimbului de informații între client și server

Capitolul 7

Conluzii

7.1 Conținut

- un rezumat al contribuțiilor aduse
- a analiză critică a rezultatelor obținute: avantaje, dezavantaje, limitări
- o descriere a posibilelor dezvoltări și îmbunătățiri ulterioare

7.2 Detalii tehnice

7.2.1 Dimensiune

Cca 3–5% din total.

Anexa A

Testarea fiabilității modelului CLIENT-SERVER

A.1 Script

```
#!/bin/bash

# seconds_EPOCH.sh

while read line
do
    echo $(date +%s) ":" $line;
done



---



#!/bin/bash

# RUN_TESTS.sh

#!/bin/bash

telnetClients=10
rm ./*.out

echo "INCHIDEM SERVERUL ..."
kill -9 `pidof java`
echo "START SERVER .... in 3 secunde "
java server &
sleep 3s
echo "OK"

for ((1; i<=$telnetClients; ++i )) ;
do
    fileName="./file_${i}.out"
    telnet localhost 8080 | ./seconds_EPOCH.sh | tee -a $fileName &
done
```

A.2 Server de test


```

import java.net.ServerSocket;
import java.net.Socket;
import java.io.BufferedReader;
import java.io.IOException;
import java.io.InputStreamReader;
import java.io.PrintStream;
import java.util.ArrayList;

class SClient extends Thread {

    private Socket          socket;
    private Integer         serverId;
    private BufferedReader  istream;
    private PrintStream     ostream;
    private boolean         keepRunning;
    private static ArrayList<SClient> allServers = new ArrayList<SClient>();

    @SuppressWarnings("unused")
    private SClient() {
        // blocat
    }

    public SClient(Socket socket, Integer id) throws IOException {

        this.socket = socket;
        this.serverId = id;
        this.istream = new BufferedReader(new InputStreamReader(this.socket.getInputStream()));
        this.ostream = new PrintStream(socket.getOutputStream());
        this.keepRunning = true;

        allServers.add( this );
    }

    public void sendResponse(String response) {
        this.ostream.println(response);
    }

    private String getRequest() throws IOException {
        String line = "";

        try{
            int c = 0;
            while(((char)c)!='\n'){
                c= this.istream.read();
                line = line+(char)c;
                if(c==-1){
                    this.keepRunning = false;
                    break;
                }
            }
        } catch (Exception e) {
            e.printStackTrace();
            this.keepRunning = false;
        }

        return line;
    }

    @Override
    public void run() {
        super.run();
    }
}

```

```

while(keepRunning) {

    String text = "";
    try {
        text = this.getRequest();
    } catch (IOException e) {
        e.printStackTrace();
        text = "EROARE";
    }

    if ( text.contains("quit") || text.contains("exit") )
    {
        System.exit(0);
    }

    try{

        if ( allServers.size() >= 1 ) {

            for(SClient user : allServers) {
                if(user!=null) {
                    user.sendResponse(text);
                }
            }

        } catch (Exception e){
            e.printStackTrace();
            this.sendResponse("\nEROARE");
        }

    }

    try {
        this.socket.close();
    } catch (IOException e) {
        e.printStackTrace();
    }

}

/*

    serverul de test

*/

public class server {

    public static void main(String[] args){

        /*
         * in asteptarea clientilor
         */
        int serverId=1;
        ServerSocket serverSocket;
        try {
            serverSocket = new ServerSocket(8080);
            for(;;){
                Socket s = serverSocket.accept();
                System.out.print("\nNew server [id="+serverId+"]");
                /*
                 * client nou

```

```
        */
        Thread t = new SClient(s, serverId);
        serverId++;
        t.start();
    }
} catch (IOException e) {
    e.printStackTrace();
}
}
```

A.2.1 Rezultate

La verificarea diferențelor de timp la primirea datelor de către programele client cu comanda **diff <fisier1> <fisier2>** . Testul este disponibil pentru verificare directorul "Teste/ApendixA" în arhiva GIT a lucrării. Descărcarea se poate face cu comanda **git clone <https://github.com/gabrielchmod777/virtualWorldVRML-CLIENT.git>**.

Testul este efectuat cu succes.

Anexa B

Încărcarea dinamică a claselor în JAVA

```
#!/bin/bash

#
# check.sh -> assert în SHELL
#
typeset -i tests_run=0
function try { this="$1"; }
trap 'printf "$0: exit code $? on line $LINENO\nFAIL: $this\n"; exit 1' ERR
function assert {
    let tests_run+=1
    [ "$1" = "$2" ] && { echo -n "."; return; }
    printf "\nFAIL: $this\n'$1' != '$2'\n"; exit 1
}

try "test diff"
# ...
assert $1 $2

echo; echo "PASS: $tests_run tests run"

#!/bin/bash

#
# runTest.sh
#

echo 'Start test\n'
echo '-----'
echo 'Testeaza -> Add 1 1'
v1='java ApendixB Add 1 1'
./check.sh 2 $v1
echo '-----'
echo 'Testeaza -> Add 5 1'
v1='java ApendixB Add 5 1'
./check.sh 6 $v1
echo '-----'
echo 'Testeaza -> Sub 1 1'
v1='java ApendixB Sub 1 1'
./check.sh 0 $v1
```

```
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Sub 5 1'
v1='java ApendixB Sub 5 1'
./check.sh 4 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Add 10 10'
v1='java ApendixB Add 10 10'
./check.sh 20 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Sub 10 11'
v1='java ApendixB Sub 10 11'
./check.sh -1 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Sub 19 3'
v1='java ApendixB Sub 19 3'
./check.sh 16 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Add 101 10'
v1='java ApendixB Add 101 10'
./check.sh 111 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Sub 0 3'
v1='java ApendixB Sub 0 3'
./check.sh -3 $v1
echo '-----',
echo 'Testeaza -> Sub 1 1'
v1='java ApendixB Sub 1 1'
./check.sh 0 $v1
echo '-----',
echo 'Stop test\n'
```

```

public interface Operatie {
    void evaluate(Integer a, Integer b);
}
+++++

public class Add implements Operatie {
    @Override
    public void evaluate(Integer a, Integer b) {
        Integer x = a + b;
        System.out.print(Integer.toString(x));
    }
}

+++++

public class Sub implements Operatie {
    @Override
    public void evaluate(Integer a, Integer b) {
        Integer x = a - b;
        System.out.print(Integer.toString(x));
    }
}

+++++

public class ApendixB {

    public static void main(String[] args) {

        if ( args.length < 3 )
        {
            System.out.println("Eroare");
        }

        String classNameToBeLoaded = args[0];
        Integer a = Integer.parseInt(args[1]);
        Integer b = Integer.parseInt(args[2]);

        ClassLoader myClassLoader = ApendixB.class.getClassLoader();
        try {
            Class<?> myClass = myClassLoader.loadClass(classNameToBeLoaded);
            Object instance = myClass.newInstance();

            if("Add".equals(classNameToBeLoaded)) {
                ((Add)instance).evaluate(a, b);
            } else if("Sub".equals(classNameToBeLoaded)) {
                ((Sub)instance).evaluate(a, b);
            } else {
                System.out.println("Eroare");
            }
        }

        } catch (ClassNotFoundException | InstantiationException | IllegalAccessException e) {
            System.out.println("Eroare");
        }

    }

}

```

```
Start test\n
-----
Testeaza -> Add 1 1
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Add 5 1
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 1 1
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 5 1
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Add 10 10
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 10 11
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 19 3
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Add 101 10
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 0 3
.
PASS: 1 tests run
-----
Testeaza -> Sub 1 1
.
PASS: 1 tests run
-----
Stop test\n
```

SERVER - Diagrama UML completă

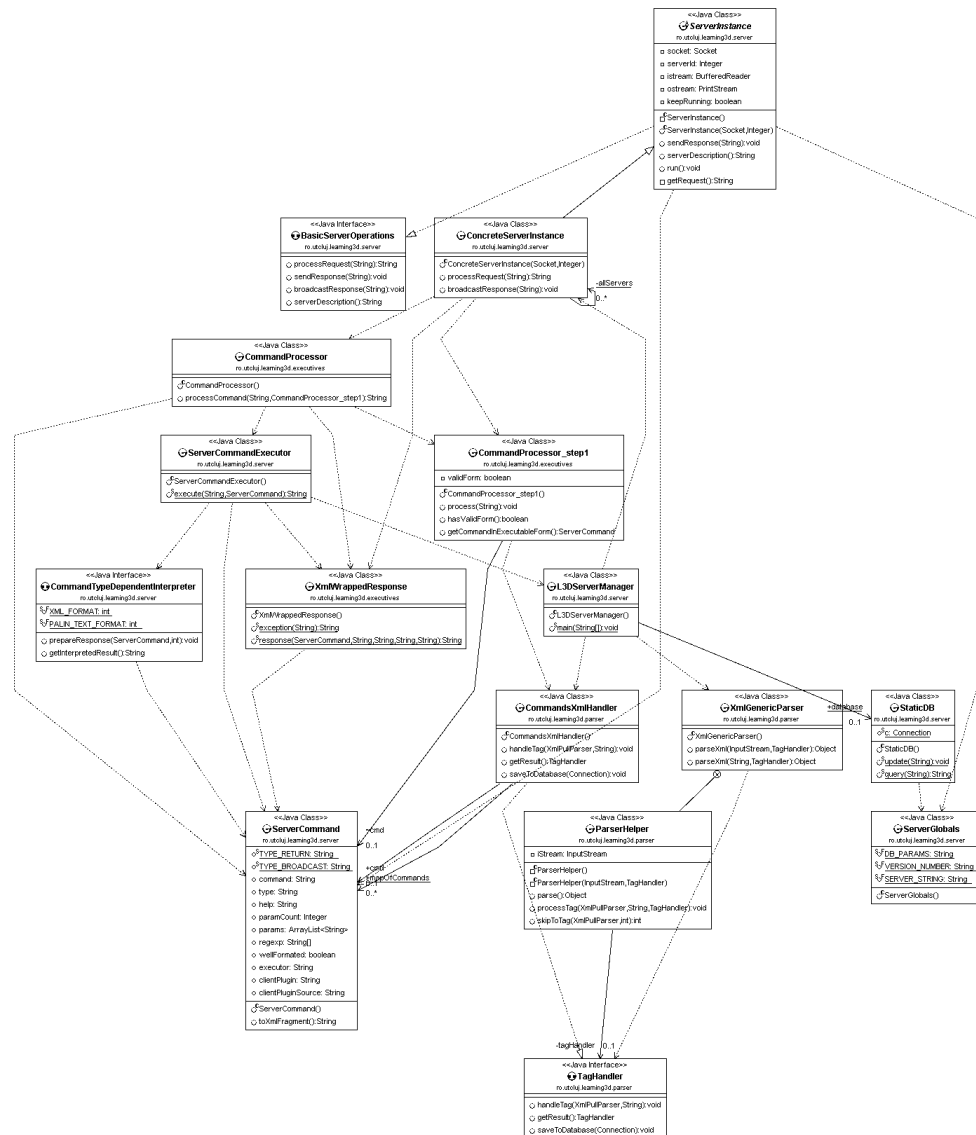

Figura B.1: Server - diagrama UML completă

Anexa C

Iconuri grafice utilizate pentru nodurile VRML în lucrarea ”The Inventor Mentor”

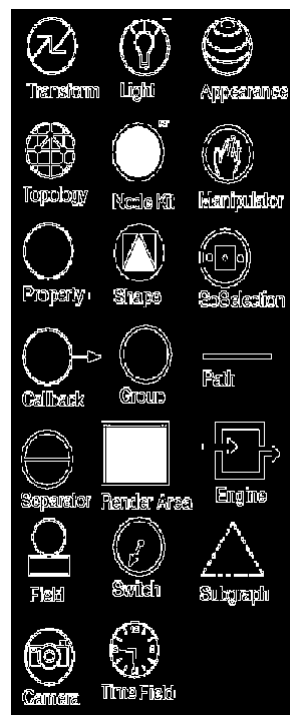

Figura C.1: Noduri VRML

Bibliografie

- [1] J. Wann and M. Mon-Williams, *What does virtual reality NEED?: human factors issues in the design of three-dimensional computer environments*. IEEE Computer Society, 1996.
- [2] W. Strunk, Jr. and E. B. White, *The Elements of Style*, 3rd ed. Macmillan, 1979.